

Diuen que en el pot petit hi ha la bona confitura i el cert és que la Krak Band és pot petit, però alhora amaga una confitura reservada als paladars més exigents. Dos tirades radicalment oposades però amb el denominador comú d'una gran bellesa, la primera per una fantàstica fissura a equipar i la segona per una placa que de tant bonica se'n fa curta. No perdeu l'oportunitat d'arrodonir la jornada al Montroig fent una visita a aquesta petita delícia que farà treure fum als friends i fissurers.

Via: Krak Band

• Zona: Montroig – Sector de l'Ermita

Dificultat: V+ (MD)
Dificultat obligada: V+
Llargària: 50 metres
Grau d'exposició: Alt
Grau de compromís: Alt

• Equipament: Pràcticament des-equipada, reunions muntades

• Material: Joc de friends fins al #3 de Camalot, joc de fissurers, excèntric gros útil

Orientació: SudValoració: ****

Aproximació:

Sortim de Balaguer per la carretera C-12 com si anéssim a Àger. Quan arribem a l'alçada del Monestir d'Avellanes trenquem a la dreta direcció Vilanova de la Sal. Creuem Vilanova i prenem una pista en direcció Montalegre. Seguim la pista uns 4,5 km fins que arribem a una cruïlla de tres camins. Hem de prendre el de més a la dreta (direcció Montalegre).

Deixem el vehicle a l'ermita i continuem caminant direcció oest per de seguida baixar cap a la zona d'esportiva i des d'allí anar flanquejant de nou cap a l'oest fins al peu de via (10 minuts).

L1(V+)

El peu de via és prou evident, només hem de localitzar la fissura per on transcorre la primera tirada. A l'esquerra de la nostra via hi trobem un bolt (*via 47 taks*) i més a l'esquerra una línia de parabolts (*via Petitei*). En aquesta primera tirada haurem de resseguir la fissura al peu de la lletra, amb una primera part més complicada, per dreta i en algun punt lleugerament balmada, però amb bones mans i fins i tot punys. Quan arribem a un relleix la paret afluixa i ens resta una secció més agradable fins sota una savina característica i d'allí cap a l'esquerra fins la reunió, d'un espit i un clau. La fissura és de molt bon equipar, preferentment amb peces més aviat grosses. 25 metres, tirada neta.

L2(V+)

Aquí la via canvia radicalment de tònica i passem a escalar en placa. Hem de sortir en diagonal a l'esquerra per anar a buscar una placa roja evident, que és on es concentren les majors dificultats del llarg. La part de la placa roja està protegida per un espit i un clau; és tracten d'uns metres bastant tècnics, amb alguna ma bona però pocs peus. Sigui com sigui és una tirada força bonica. 25 metres, un espit i un clau.

Descens:

Crestegem uns metres fins que puguem desgrimpar cap al coll. Des d'allí seguim una fresa cap a

l'est que de seguida ens mena a un corriol que retorna a l'ermita.

El que més m'ha agradat:

- Fissura a amanir divertida, prou mantinguda i amb bona roca. Un bon terreny de joc per jugar amb els trastos.
- Placa del segon llarg elegant i molt ben trobada.
- Combinable amb altres vies per acabar d'arrodonir el dia.

Atenció, grau ajustat!!